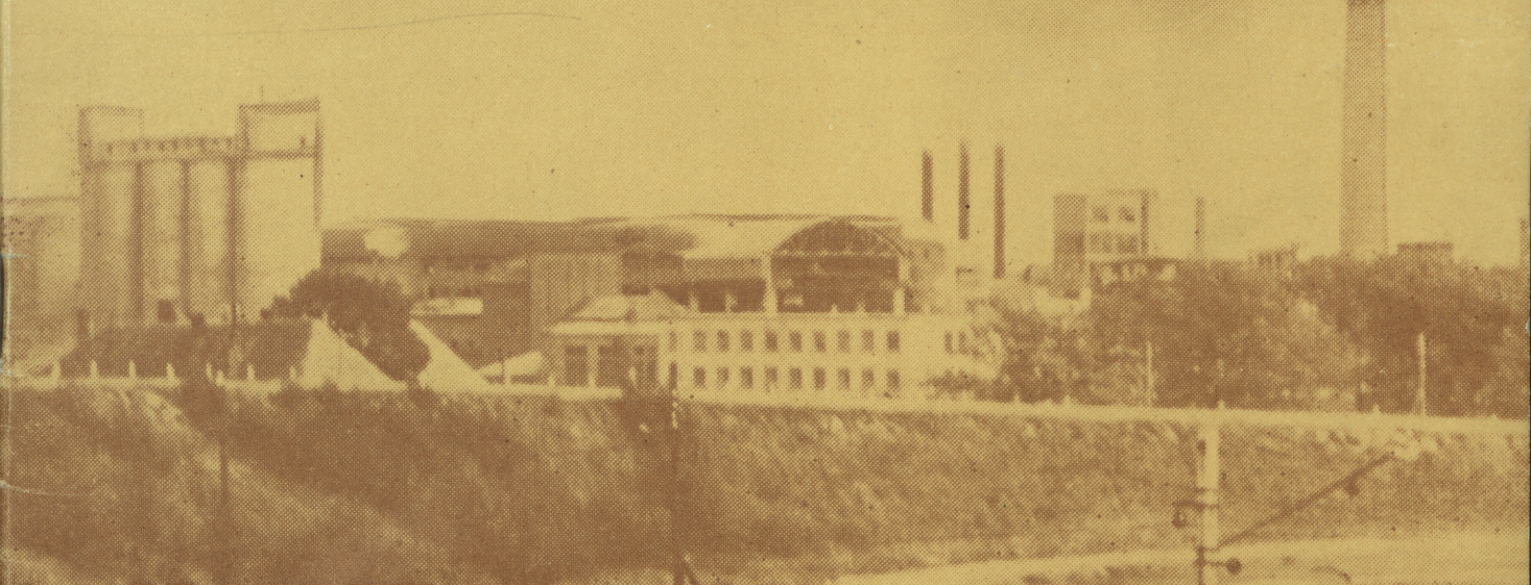

2000 S
666.94-14

Brocēni

75-32.195

Vilņa Lāča Latv. PSR
VALSTS BIBLIOTĒKA

a 75- 32.195

BROČĒNI

Brocēni . . . Dzirdot šo vārdu, visbiežāk nāk prātā Brocēnu cementa un šifera kombināts, kura produkciju pazīst ne vien mūsu republikā un Savienībā, bet arī daudzās sociālistiskajās valstīs, Āfrikas, Āzijas, Latīņamerikas attīstības valstīs. Bet Brocēni ir arī pilsētciemats, kur dzīvo kombināta strādājošie.

Tagad kombināts ir liels būvmateriālu rūpniecības uzņēmums, kas arvien palielina produkcijas izlaidi un bieži vien ieņem pirmo vietu Vissavienības sociālistiskajā sacensībā. Ar neatlaidīgo darbu izcīnījis PSKP CK, PSRS Augstākās Padomes Prezidija, PSRS Ministru Padomes un VACP augsto apbalvojumu «Goda Zīme» un Latvijas KP CK, Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija, Latvijas PSR Ministru Padomes un Arod biedrību republikāniskās padomes Piemiņas karogu.

Bet ciematā, kas stiepjas gar gleznainā Cieceres ezera krastu, neskaitot laukus, ir 3480 iedzīvotāju. Pēdējos desmit gados strādājošie vien saņēmuši 330 labiekārtotus dzīvokļus, kuros ir pat dabiskā gāze. Iedzīvotājiem te ir viss, kas vien nepieciešams, — veikali, kultūras nams, bērnu iestādes, vidusskola, skaistas asfaltētas ielas, apstādījumi. Un atpūta, ko sniedz Cieceres ezers ar saviem krastiem, dabas, klusuma un skaistuma mīļotājiem, makšķerniekiem, peldēšanas un airēšanas sporta cienītājiem.

Tas viss ir padomju varas lolojums, ar ko visvairāk lepojas paši strādājošie. Vairums to visu paši izauklējuši, savām rokām uzcēluši un izveidojuši, bet daudzi te ir nostrādājuši visu savu mūžu.

— Lai labāk izprastu mūsu šodienu, apjaustu aizvadītajos gadu desmitos paveikto milzīgo darbu, vajag atcerēties pagātņi, — saka kombināta galvenais inženieris Matīss Miežis, kas te sācis savas darba gaitas kā praktikants, padomju varas gados neklātienē ieguvis augstāko izglītību un ilgus gadus bijis galvenais enerģētiķis.

PĒCKARA ATJAUNOŠANAS GRŪTIBAS PĀRVAROT

Pagātne — tā ir kombināta vēsture, izaugsme, attīstība, viss, kas ļāvis sasniegt to, kas ir pašreiz.

Pats sākums — 1936. gads, kad pie Brocēnu dzelzceļa lika pamatus

Darba slavas galerijā di-
žojas visdažādākie apbal-
vojumi, kuri apliecina kole-
ktīva čaklumu un darba
mīlestību. Vīsaugstākie no
tiem — «Goda Zīme» un
Piemiņas karogi.

cementa fabrikai, kas 1938. gada februārī deva pirmo produkciju — jaun-uzceltās tehnoloģiskās līnijas jauda bija 60 tūkstoši tonnu cementa gadā. Tad forsēja šifera tehnoloģiskās līnijas pabeigšanu. Pirmo šiferi izlaida 1940. gada vasarā. Tehnoloģiskās līnijas jauda — 25 tūkstoši nosacīto plāksņu diennaktī. Bet pēc Lielā Tēvijas kara no tā visa daudz kas vairs nebija palicis. Vācu okupanti atkāpjoties sapostīja, cik vien spēja.

— Otrās un trešās krāsns skursteņi saspridzināti. Krītot tie bija uzgāzušies klinkera nodaļai, kurai bija sagrauts jumts un siena. Viena vienīga drupu kaudze. Vislielākā posta aina atklājās spēkstacijā — saspridzināta tvaika turbīna, stipri sapostīts tvaika katls. Drupās gulēja apakšstacijas ēka, — tāds skats pavērsās Kārlim Kinstleram, kas, strādājot ilgus gadus par tehniskās daļas priekšnieku un galveno tehnologu, devis lielu ieguldījumu kombināta attīstībā.

Nekavējoties sākās atjaunošanas darbi. Vispirms ar drupu novākšanu. Vēlā rudenī — pirmā uzvara. Līdz vecajām kaļķakmens raktuvēm aizripoja pirmais vagonu sastāvs. Drīz sāka kaļķakmens laušanu, kas bija nepieciešams Rīgas cementa fabrikai. Lai paši sāktu ražot cementu, bija jāpārvar ne mazums grūtību. Ar trūkstošo iekārtu izlidzēja brālīgās republikas Un, lūk, 1947. gada jūnijā nevilts prieks atausa atjaunotāju sejās — darba ierindā stājās pirmā tehnoloģiskā līnija. Ar to atjaunoja pirmskara ražošanas līmeni. Otrā tehnoloģiskā līnija sāka dot produkciju 1948. gada jūlijā.

Lielākas grūtības sagādāja trešās tehnoloģiskās līnijas atjaunošana.

Pieci kombināta strādājošie — bijušais galvenais inženieris Sergejs Graždanskis, šifera ceha tehnoloģiskās līnijas mašīnists Stepans Timofejevs, flīžu ceha strādnieks Jēkabs Kreibregs, cementa ceha rotējošās krāsns mašīnista palīgs Jānis Danga un kalnrūpniecības kaļķu ceha priekšnieks Otto Kalniņš izpelnījušies mūsu Dzimtenes visaugstāko apbalvojumu — Ļeņina ordeni.

Tā kā tā nekad agrāk nebija darbojusies, trūka ogļu žāvēšanas un malšanas iekārtas. To nekur nevarēja pasūtīt. Neviena nevarībā nenolaida rokas. Tehniskās daļas darbinieki izprojektēja, bet mehāniskais cehs izgatavoja nepieciešamās dzirnavas, kas cementa rūpnīcu praksē atgadās ļoti reti. Līdz ar to 1949. gada septembrī trešā līnija deva pirmo produkciju.

Darbojoties visām trim tehnoloģiskajām līnijām, cementa izlaide sasniedza 155 tūkstošus tonnu gadā un divreiz pārsniedza pirmskara līmeni.

Vienlaikus ar cementa ražošanas atjaunošanu darbi ritēja šifera cehā, kurā tāpat okupanti neko nebija žēlojuši. Darbus pabeidza līdz 1949. gadam. Abas tehnoloģiskās līnijas deva 80 tūkstošus nosacīto plākšņu šifera diennaktī.

MĒRĶIS VIENS — AUGSTĀKU RAŽOŠANAS LĪMENI

Beidzoties atjaunošanas periodam, inženiertehniskos darbiniekus, kuru priekšgalā bija direktors — tagadējais republikas būvmateriālu rūpniecības ministrs Kārlis Jēgers un galvenais inženieris Sergejs Graždanskis, neapmierināja sasniegtais ražošanas līmenis, jo viņi redzēja, ka ar nelieliem līdzekļiem varēja palielināt gan cementa un šifera, gan citas produkcijas izlaidi. Pēdējos 13 gados, kopš kombinātu vada Pēteris Viļums, produkcijas kopizlaide vairāk nekā dubultojusies.

Cementa ražošanas palielināšanai piecdesmitajos gados divreiz rekonstrēja otro un trešo rotācijas krāsni, palielinot diametru un pagarinot klin-

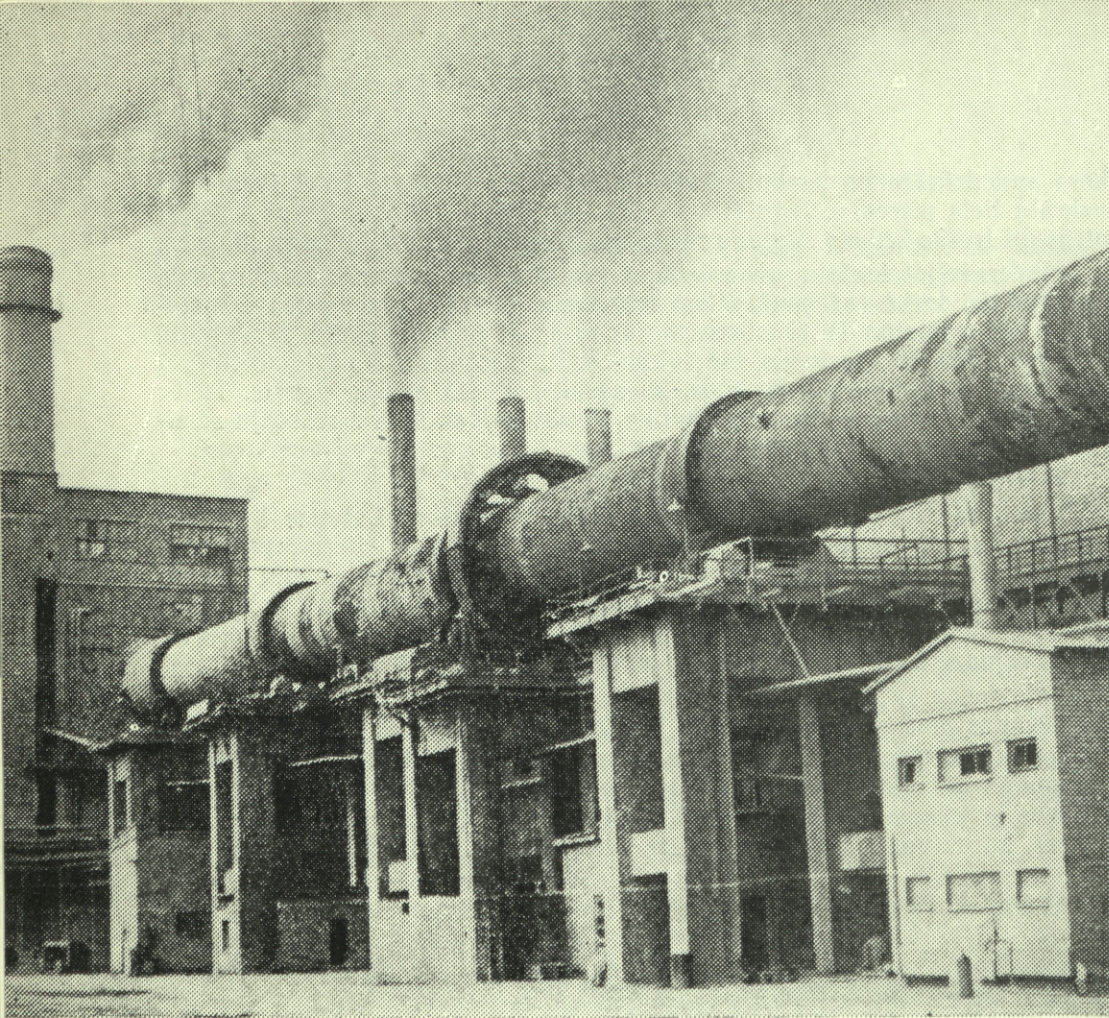
kera apdedzināšanas posmu. Darbu paveica īsā laikā, jo kolektīvam bija uzkrāta liela pieredze. Ieguldītais darbs un līdzekļi nesa krietnus augļus: otrās un trešās krāsns stundas ražīgums pieauga par 4,7 tonnām klinkera.

Modernizējot iekārtu un uzlabojot tehnoloģisko procesu, vairākkārtīgi palielinājās darba ražīgums šifera ražošanā: ja 1949. gadā katra tehnoloģiskā līnija izlaida 19 tūkstošus nosacīto plāksņu maiņā, tad 1953. gadā sasniegta 28—30 tūkstošus, bet vēl pēc dažiem gadiem — pāri par 40 tūkstošiem. Tas ir tāds sasniegums, ko agrāk neviens nebija ieguvis. Tāpēc 1953. gada novembrī Brocēnos notika Vissavienības šifera ražotāju seminārs, kura mērķis — pieredzes pārņemšana.

— Kā tas iespējams? — var vaicāt.

Vispirms, īstenojot kombināta galvenā konstruktora Latvijas PSR Nopelniem bagātā rūpniecības darbinieka Laimoņa Buša un šifera ceha mehāniķa Kārļa Baumaņa priekšlikumu, paātrināja azbestcements masas sagatavošanu. Šinī nolūkā pārkonstruēja holenderu vannas, palielināja griezējnažu ātrumu un izdarīja citus uzlabojumus. Agrāk masas sagatavošanai vajadzēja 25—27 minūtes, nu pietika ar 13 minūtēm.

Bet vienas šaurās vietas novēršana radija otru — divcilindru lokšņu formēšanas mašīna vairs nespēja izlietot šādu masas daudzumu. Iekonstruēja trešo cilindru, kā tas bija citās rūpniecās. Ceha mehāniķis Kārlis Baumanis pārveidoja vakuumpārību, kas sekmēja biežās šifera ražošanas loksnes ieviešanu un deva ap 600 tūkstošu rubļu ekonomijas. Mehāniskās šķēres, kuras vairs nespēja sagriezt jēlšiferi noteiktos gabalos, aizvietoja

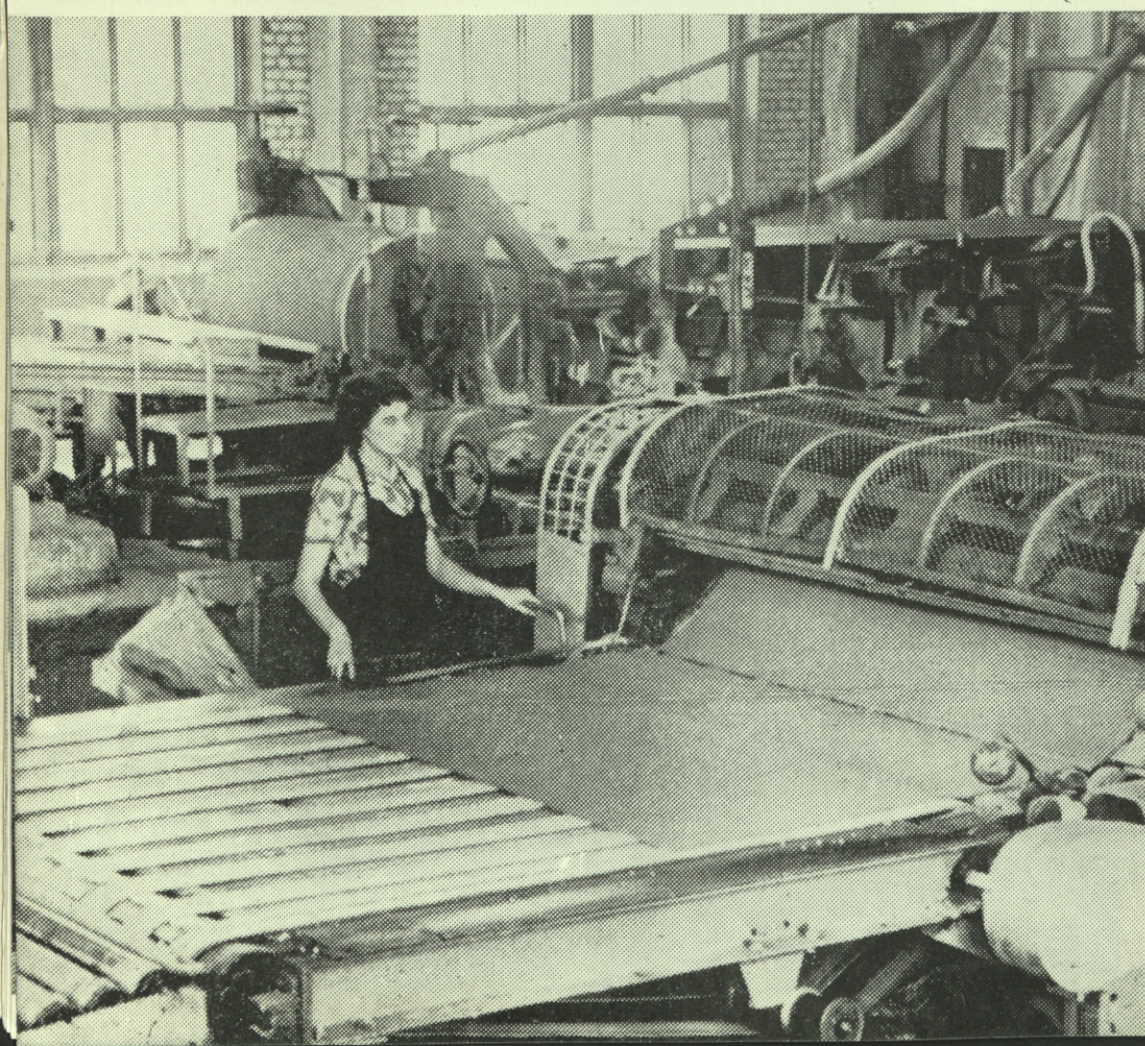
Prasmi un atbildību prasa
tāda milzeņa kā ceturtās
tehnoloģiskās līnijas ap-
kalpošana. Tāpēc te strādā
piedzējuši sava amata
meistari.

ar speciālu transportieri griezēju. Tas novadīja izveidoto jēlšifera lentu līdz griezējaparātam, kas to sadalīja standartgabalos. Izbrīvējās divi strādnieki un atvieglinājās mašīnista darbs. Kopumā minētais agregāts deva 400 tūkstoši rubļu ekonomijas.

Ļoti nozīmīgs inženiertehnisko darbinieku, konstruktoru un racionalizatoru devums — šifera viļņošanas automāta izprojektēšana un ieviešana, kam ir ļoti liela nozīme visā šifera ražošanas attīstībā, jo pilnīgi novērsa roku darbu, izbrīvēja 30 strādniekus un deva 200 tūkstošus rubļu ekonomijas. Tāpēc par šo izgudrojumu desmit kombināta strādājošie — Sergejs Graždanskis, Matīss Miezijs, Nikolajs Bobrovņikovs, Arvids Evarsons, Laimonis Bušs, Alberts Lācis, Aleksandrs Popovs, Fricis Arājums, Fricis Kreicbergs un Arvids Bērents saņēma Latvijas PSR Valsts prēmiju.

Ar to noslēdzās šifera ražošanas kompleksā mehanizācija, kas ļāva vienā maiņā izlaist pāri par 40 tūkstošiem nosacīto lokšņu šifera. Tas ir viens no vislabākajiem rezultātiem visas mūsu valsts šifera rūpniecībā.

Neskatoties uz šo nozīmīgo izgudrojumu, uzlabojumu ieviešanu, nebūt vēl nav sasniegts tik augsts ražošanas un tehnoloģiskā procesa līmenis, ka turpmākajos gadu desmitos inženiertehniskie darbinieki un racionalizatori varētu nodoties bezdarbībai. Ar viņu radošo izdomu ne mazums paveikts cementa, šifera un citas produkcijas ražošanas procesa pilnveidošanai, automatizācijai. Katru gadu ap 200 tūkstoši rubļu — tāds ir darba zinātniskās organizācijas, iekšējo rezervju, racionalizācijas priekšlikumu kopējais ekonomiskais efekts. Ar racionalizatoru spēkiem atrisināta pirmās

Rekonstruētas ne tikai šīfera ražošanas abas tehnoloģiskās līnijas, kuru ražīgums ir viens no visaugstākajiem visā Savienībā, bet ertāka kļuvusi arī pati mašīnzāle, lai strādniekiem būtu labāki darba apstākļi.

Glīti iesaiņotas, iepakotas
vienādās kastītēs, kerami-
kas flīzes var ceļot pie
patērētājiem.

un otrās klinkera rotācijas krāšņu rekonstrukcija, jēlšifera plākšņu transportēšana cauri cietēšanas kamerai, kaļķakmens apdedzināšanas krāšņu pagarināšana, šifera ceħa telpu rekonstrukcija, cementa putekļu atpakaļievadīšana rotācijas krāsnī un daudz kas cits.

Katrs priekšlikums devis jūtamu ekonomisko efektu, bieži vien redzami paaugstinādamus produkcijas izlaidi. Abu rotācijas krāšņu rekonstrukcija, kad novecojušās aizvietoja ar jaunām un apjomīgākām, paaugstināja klinkera ieguvī par 4,5 tonnām stundā. Šifera cietēšanas kameras rekonstrukcija izbrīvēja 8 strādniekus. Tagad katra šifera tehnoloģiskā līnija dod 45 tūkstošus nosacīto plākšņu maiņā. Kopumā devītās piegādes četrus gadus, ieviešot jauno tehniku, darba ražīgums paaugstinājies par 19 procentiem un izbrīvēti 194 strādājošie. Tātad uz darba ražīguma pieauguma rēķina ar darba spēku pilnīgi nokomplektēts jaunuzceltais keramikas flīžu ceħs, kur nodarbināti 132 cilvēki. Ļoti svarīgi, ka daudzus modernizējumus un uzlabojumus, piemēram, veco rotācijas krāšņu nomaiņu izdara iekārtas kapitālremonta laikā, kas nemaz nesamazina produkcijas izlaidi.

CELTNIECĪBA — IZAUGSMES PAMATS

Desmitiem miljonu rubļu ieguldīts kombināta paplašināšanai, ciemata celtniecībā, ko veikušas daudzas celtniecības organizācijas. Pēdējos desmit gados visus celtniecības darbus izpilda Latvijas PSR Būvmateriālu rūp-

niecības ministrijas speciāls celtniecības iecirknis, kas gadā apgūst ap 500 tūkstošu rubļu.

Viens no lielākajiem rūpnieciskās celtniecības objektiem ir 1962. gadā ekspluatācijā nodotā ceturrtā tehnoloģiskā līnija, kas salīdzinājumā ar trīs vecajām ir īsts milzenis — katru stundu saražo 35 tonnas klinkera, kas pārsniedz visu trīs krāšņu kopējo jaudu. Tādā kārtā cementa izlaide desmitkārtīgi pārsniedza pirmskara līmeni.

Cementa ražošanas palielināšana izraisīja nepieciešamību izveidot plašu izejvielu ieguves bāzi, jo vecajās karjerās kaļķakmeņa vairs nebija. Sātiņos atklāja bagātīgas kaļķakmens atradnes. Tāpēc 1960. gadā te sākās ceha celtniecība. Jau nākamajā gadā uzcēla kaļķakmens drupināšanas un žāvēšanas nodaļu un kaļķu ražošanas krāsni, izbūvēja 9,5 kilometri dzelzceļa līniju Brocēni—Sātiņi produkcijas izvešanai un augstprieguma līniju.

Četrus gadus vēlāk nodeva ekspluatācijā kaļķakmens miltu malšanas nodaļu, kuras jauda ir 100 tūkstoši tonnu gadā. Karjerā darba ražīgumu ievērojami ceļ 1974. gadā samontētais soļojošais ekskavators, kura kausa tilpums ir 10 kubikmetri. Pagaidām tāds ir vienīgais mūsu republikā. 1975. gadā cehs pāries uz ekonomiskāku kurināmo — ogles nomainīs ar mazutu. Šim nolūkam nācās izbūvēt speciālu mazuta saimniecību.

Apjoma ziņā jaunuzceltais cehs līdzinās dažai labai fabrikai. Ne velti tas apgādā ar kaļķakmeni ne tikai kombinātu, bet arī Rīgas cementa fabriku un Bolderājas silikātķieģeļu rūpnīcu un republikas cukurfabrikas, bet ar kaļķakmens miltiem, kurus kā efektīgu auglības celšanas līdzekli izmanto augsnes kaļķošanai, — Kurzemes rajonus.

Brocēnu vidusskola izpel-
nījusiēs tālu slavu ar savu
plašo un daudzpusīgo no-
vadpētniecības darbu, cie-
mata revolucionāro tr. dī-
cīju un Lielā Tēvijas kara
kauju izpēti, patriotisko
audzināšanu.

Pats jaunākais ir keramikas flīžu cehs, kas 1972. gada nogalē valsts komisijai nodemonstrēja pirmās baltās flīzes. Ceha kolektīvs ātri apguva ražošanas procesu, jo daudzi strādājošie bija ieguvuši nepieciešamās zināšanas brālīgo republiku attiecīgajos uzņēmumos. Tāpēc projektēto jaudu sasniedza sešus mēnešus pirms termiņa. Drīz vien apguva visdažādākās krāsas flīžu ražošanu — zilas, zaļas, pelēkas, dzeltenas, brūnas, melnas. Līdzās iekšējās apdares flīzēm 1974. gadā sāka izlaist ārējās apdares flīzes. Ceha produkciju ļoti gaida celtniecības organizācijas, jo Brocēni ir vienīgā vieta mūsu republikā, kur ražo šādas flīzes.

Strādniekiem, kuri gadu gadiem aizvadījuši cementa cehā, kopš 1968. gada februāra te ir daudz patīkamāk strādāt. Gaisis ir tīrs, jo nav vairs ogļu putekļu. Klinkera apdedzināšanas krāsnis darbina dabiskā gāze, kas ekonomiskajā ziņā ir liels ieguvums — izbrīvēja 42 strādniekus un ietaupa 800 tūkstošus rubļu gadā.

Līdz ar kombināta ražošanas paplašināšanu 1947. gadā gluži klajā vietā sāka veidoties ciemats, kura sejā atspoguļojas izaugsmes visdažādākie posmi. Pašas senākās — komunālās viendzīvokļu mājas, kuras vēlākajos gados saauga ar individuālo māju sektoru. Nākamais posms — divstāvu mājas, kuras atšķiras ar pašražotajiem sarkano ķieģeļu blokiem un dažām šodienas celtniecībai neierastām proporcijām. Bet tālāk, ko var dēvēt par jaunpilsētu, — plešas mūsdienīgas ēkas — četrstāvu un piecstāvu nami. Pēdējās piecās ir dabiskā gāze.

Ciema celtniecība plašākus apmērus pieņēma 1954. gadā, kad nodeva

ekspluatācijā 2600 kvadrātmetru dzīvojamās platības. Tālākajā laikposmā katru gadu uzcēla ap 1000 kvadrātmetru dzīvokļu. Vislielāko attīstību celtniecība guva 1961. gadā, kad dzīvokļi bija ļoti nepieciešami ceturtnā tehnoloģiskās līnijas celtniekiem, — nodeva ekspluatācijā 3540 kvadrātmetru dzīvokļu. Līdz pat mūsdienām ir puslīdz vienāds celtniecības temps — katru gadu ap 850 kvadrātmetru dzīvojamās platības.

Pašā ciemata centrā dižojas stalta divstāvu celtnie — kultūras nams, kas pašdarbības skatēs un konkursos ieņem vadošās vietas, jo estrādes ansamblī, dramatiskajā kopā, tautisko deju kopās, sieviešu un vīru koros, pavisam 19 pašdarbības kolektīvos aktīvi darbojas 330 pašdarbnieku, bet viesizrādes un vieskoncertus sniedz Rīgas, Liepājas, Valmieras profesionālie un citu pilsētu pašdarbības mākslinieki. Lielu atzinību iemantojusi kultūras nama bibliotēka, kas pulcina krietnu aktīvu.

Blakus vidusskolai ir stadions, kur notiek republikāniskās sacensības, kurās piedalās kombināta futbola un hokeja komandas. Vairākkārt tās izcīnījušas republikas čempiona titulu. Tālu aizskanējusi kombināta motosporta sekcijas slava. Spējīgākie motobraucēji Valdis Grīnbergs un Andrs Ozols iedalīti Vissavienības izlasē. Sekmīgi startē kombināta fizkultūrieši, ieņemdami sacensībās godalgotas vietas. 1974. gadā būvmateriālu rūpniecības uzņēmumu sporta spēlēs izcīnīja otro vietu.

Plašāku un pārdomātāku ciemata attīstību veicinās topošais ģenerālplāns, kur stingri noteiktas komunālās, sabiedriskās, individuālās celtniecības visatbilstošākās proporcijas, ierādot nozīmīgu vietu apkalpojošās sfēras uzņēmumu izbūvei.

VISA KOMBINĀTA LEPNUMS

Attīstoties kombinātam, audzis, veidojies, bagātinājies pieredzē plašais strādājošo kolektīvs, kuru veido 15 dažādu nāciju un tautību pārstāvji. Kolektīva galveno kodolu — zelta fondu veido trešā daļa strādājošo, kuri bez pārtraukuma nostrādājuši 15—20 un vairāk gadu, iznesdami uz saviem pleciem grūtību smagumu un ar savām rokām, prātu un sirdi atdodot visu, ko vien spēj. Paši iemīlējami savu profesiju, viņi rāda paraugu jaunajiem, kā vajag strādāt un dzīvot, mīlēt savu Dzimteni.

Daudzi veterāni ir Lielā Tēvijas kara dalībnieki, no kuriem 28 līdzās kauju ordeņiem un medaļām izpelnijušies valdības apbalvojumus darba frontē. Bijušais galvenais inženieris Sergejs Graždanskis un kalnrūpniecības kaļķu ceha priekšnieks Otto Kalniņš ir Ļeņina ordeņa kavalieri, Latvijas PSR Nopelniem bagātie rūpniecības darbinieki. Mehāniskā ceha virpotājs Jānis Pavlovs ir Oktobra Revolūcijas ordeņa kavalieris. Sociālistiskās sacensības priekšgalā ir kara veterāni Vladimirs Ovčiņņikovs, Aleksejs Kucenko, Voldemārs Ūze-Kronbergs, Jakobs Vozkovs, Nikolajs Kozlovs, Vasilis Biļutins un daudzi citi.

Nenovērtējamu ieguldījumu kombināta izaugsmē devuši Latvijas PSR Nopelniem bagātie rūpniecības darbinieki — galvenais inženieris ordeņa «Goda Zīme» kavalieris Matīss Mieziņš un kalnrūpniecības kaļķu ceha bijušais priekšnieka vietnieks Roberts Košķins, kā arī ilggadīgais bijušais galvenais tehnologs Kārlis Kinstlers, kuri te aizvadījuši visus līdzšinējos darba gadus. Tāpat visu mūžu kombinātā aizvada Darba Sarkanā Karoga

Koku ieskauti, ceļas arvien moderni nami, jo ciemats nemitīgi aug, kļūst arvien labiekārtotāks un skaistāks.

ordeņa kavalieris Teodors Zauerhāgens, kas te darba gaitas sāka kā vienkāršs strādnieks, bet izauga par cementa ceha priekšnieku. Tālu slavu un atzinību iemantojis šifera ceha mašīnists — Ļeņina un Darba Sarkanā Karoga ordeņu kavalieris Stepans Timofejevs, kas gadu gadiem ir viens no labākajiem savas profesijas strādniekiem visā Padomju Savienībā. Īsti sava darba speciālisti ir cementa ceha rotējošo krāšņu mašīnisti. Viens no viņiem ir Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāts Laimonis Andersons. Ilgus gadus par rotējošās krāsns mašīnistu nostrādājis Ļeņina ordeņa kavalieris Jānis Danga, kas tagad ir mašīnista palīgs.

Ar pelnītu darba slavu apvītas desmitiem sieviešu, kuras ir gandrīz visos ražošanas iecirkņos, daudzas — vadošos amatos. No 13 pārvaldes daļām 5 vada sievietes. Keramikas flīžu cehā no 16 inženiertehniskiem darbiniekiem 11 ir sievietes. Kombināta labāko brigādi — cementa dzirnavu apkalpi vada Oktobra Revolūcijas ordeņa kavaliere Lionīda Pavlovska. Kopumā 68 sievietes apbalvotas ar ordeņiem un medaļām, bet 35 piešķirta nozīme «Vissavienības sociālistiskās sacensības uzvarētājs».

Līdzās vecajiem gvardiem kolektīvā ieaug jaunā paaudze, pārņemot savu priekšgājēju pieredzi, pilnveidojot ražošanas procesu, mehanizējot un automatizējot ražošanu. Kombināta administrācija, partijas komiteja sekmē jauniešu izaugsmi, rūpējas, lai viņi kļūtu īsti savas nozares speciālisti. Desmitiem jauniešu ar kombināta stipendiju beiguši augstākās mācību iestādes. Daudzi savu izglītību paaugstinājuši neklātienē. Pēdējos 9 gados augstākās, vidējās un vidējās speciālās mācību iestādes, meistaru skolas beiguši 70 strādājošie. Tāpēc daudzi jaunie speciālisti ir vadošā darbā, kā

ražošanas tehniskās daļas priekšnieks Eduards Permjakovs, šifera ceha priekšnieks Māris Jansons, cementa un kalnrūpniecības kaļķu cehu enerģētiķi Imants Blūmentāls un Vilnis Rolis, kalnrūpniecības kaļķu ceha priekšnieka vietnieks Ivars Kreceris, automātikas un mērinstrumentu laboratorijas meistars Guntis Brikmanis un daudzi citi.

Ar jauno maiņu, kas pārņem vecās pieredzi, un ar platu soli iet tālāk, kombināts var lepoties, jo kopīgām pūlēm sekmīgi veic piecgažu ražošanas uzdevumus. Šos panākumus sekmē sociālistiskā sacensība — gan individuālā un cehu, gan Baltijas republiku radniecīgo uzņēmumu. Cehu sacensībā, ņemot vērā ražošanas struktūru, izveidotas divas grupas. Vienā sacensas ražojošie, otrā — paligcehi. Individuālo, brigāžu, maiņu, cehu sacensību rezumē katru mēnesi un ceturksni, vērtējot ne vien produkcijas izlaidi, bet arī ekonomiskos rādītājus, darba disciplīnu un sabiedrisko aktivitāti. Šāda vērtēšanas sistēma atraisa strādājošo aktivitāti un ļauj pilnīgāk izmantot iekšējās rezerves. Pieredzes pārņemšanu veicina sacensība ar minētajiem radniecīgiem uzņēmumiem — Punane Kundas cementa fabriku, Rīgas cementa un šifera rūpnīcu, Akmenes cementa un šifera kombinātu.

Kombināta administrācija, partijas komiteja un arodorganizācijas vietējā komiteja nemitīgi rūpējas par strādājošo atpūtas uzlabošanu un brīvā laika saturīgāku aizvadišanu, sabiedriski politiskās audzināšanas pilnveidošanu. Arvien saturīgāks un pilnvērtīgāks kļūst kultūras nama un fiziskās kultūras kolektīva darbs. Strādājošie uzkrāj spēkus atpūtas nometnē jūrmalā. Katru vasaru 180 bērni pieredzējušu audzinātāju vadībā

aizvada kombināta darba un atpūtas nometnē šefības kolhozā Cieceres krastā. Ideoloģiskās darbības centrā ir darba mīlestības un lepnuma ieaudzinašana, patriotiskās un internacionālās audzināšanas pasākumu daudzveidība, ko vienotiem spēkiem veic kombināts un vidusskola. Izveidojušās daudzas atzīstamas tradīcijas: jauno strādnieku svinīgā solījuma pieņemšana, darba veterānu, cehu pirmrindnieku, meistarū vakari, sociālistiskās sacensības uzvarētāju godināšana. Savākts un apkopots bagātīgs materiāls, pētot ciemata atbrīvošanas kauju norisi, tiekoties ar Lielā Tēvijas kara dalībniekiem. Bieži viesi ir bijušie igauņu korpusa veterāni. Ciemata atbrīvotāju — Padomju Savienības Varoņu Jakoba Kundera un Sergeja Salīgina, kā arī revolucionāra Kārļa Lūka piemiņa iemūžināta ielu nosaukumos. Lekciju propagandā panākta plānveidība un regularitāte. Atzīstams te ir Zinību biedrības kombināta pirmorganizācijas ieguldījums — apmēram 400 lekcijas gadā. Bieži lekcijas lasa Rīgas un Maskavas lektori.

Sabiedriski politisko un organizatorisko darbu arvien pilnveido kombināta partijas komiteja, cehu partijas biroji un sekretāri, aktivizējami visus 200 komunistus, lai viņi veidotu savos kolektīvos ražošanas uzdevumu izpildei vispiemērotāko mikroklimatu, veicinātu ražošanas procesu modernizēšanu un uzlabošanu tālākai produkcijas izlaides palielināšanai.

BROCĒNI

Ņodots salikšanai 1975. gada 11. aprīlī. Parakstīts iespiešanai 1975. gada 29. aprīlī. Tipogrāfijas papīrs Nr. 1. Formāts 90×60 cm. 1,5 fiz. iespiedl. Metiens 2000 eks. JT 28572. Maksā 25 kapeikas. Brocēnu cementa un šifera kombināts. Iespiests Latvijas PSR Ministru Padomes Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Jelgavas tipogrāfijā, Raiņa ielā 27. Pasūt. Nr. 1857.

Redaktors V. Bajārs.

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0312077246

25 kap.